

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ♫ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
יש בקרבנות היחיד שאין בקרבנות הציבור, ויש בקרבנות הציבור שאין בקרבנות היחיד.												■	יד.
שקרבנות היחיד עושין תמורה, ואין קרבנות הציבור עושין תמורה.												◇	יד.
קרבנות היחיד נוהגות בין בזכרים בין בנקבות, וקרבנות הציבור אין נוהגין אלא בזכרים.												◇	יד.
קרבנות היחיד חייבין באחריותן ובאחריות נסכיהם, וקרבנות הציבור אין חייבין באחריותן ולא באחריות נסכיהן, אבל חייבין באחריות נסכיהן משקרב הזבח.												◇	יד.
יש בקרבנות הציבור מה שאין בקרבנות יחיד												■	יד.
שקרבנות הציבור דוחין את השבת ואת הטומאה, וקרבנות יחיד אינן דוחות לא את השבת ולא את הטומאה.	[ת"ק]											◇	יד.
והלל חביתו כ"ג, ופר של יוה"כ, קרבנות היחיד הן - ודוחין את השבת ואת הטומאה אלא - שזמנו קבוע.	ר' מאיר:											◇	יד.
קרבן יחיד עושה תמורה כל:												■	יד.
וכללא הוא? והרי עופות, דקרבן יחיד - ואין עושה תמורה												♫	יד.
כי קתני - בבהמה קתני.												!	יד.
והרי ולד - דקרבן יחיד הוא ואין עושה תמורה												♫	יד.
הא מני - רבי יהודה היא												!	יד.
דאמר הולד עושה תמורה.	[רבי יהודה]											!	יד.
והרי תמורה עצמה, דקרבן יחיד היא - ואין תמורה עושה תמורה												♫	יד.
כי קתני - בעיקר זבחה קתני.												!	יד.
השתא דאתית להכי, אפילו תימא רבנן - בעיקר זבחה קתני.												■	יד.
קרבנות היחיד נוהגות בין בזכרים בין בנקבות.												■	יד.
וכללא הוא? והרי עולה, דקרבן יחיד - וזכר אתיא נקבה לא אתיא												♫	יד.
האיכא עולת העוף												!	יד.
תמות וזכרות - בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות.	דתניא:											!	יד.
והרי חטאת, דקרבן יחיד היא - ונקבה אתיא זכר לא אתיא?												♫	יד.
האיכא שעיר נשיא, דמייתי זכר.												!	יד.
והאיכא אשם יחיד - דזכר אתי נקבה לא אתי?												♫	יד.
כי קאמרי רבנן - קרבן דשוי בין ביחיד בין בציבור, אשם - ביחיד איתיה בצבור ליתיה												!	יד.
ואיבעית אימא: מי קתני כל קרבנות? יש בקרבנות קתני, ומאי ניהו - שלמים, דאיבעי - נקבה מייתי, ואיבעי - זכר מייתי.												!	יד.
קרבנות יחיד חייבין באחריותן כל.												■	יד.
מנא ה"מ?												^	יד.
(ויקרא כ"ג) דבר יום ביומו - מלמד שכל היום כשר למוספין, (ויקרא כ"ג) ביומו - מלמד שאם עבר היום ולא הביאן אינו חייב באחריותן, יכול לא יהא חייב באחריות נסכיהם ואע"פ שקרב הזבח - ת"ל (במדבר כ"ט) מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם - למחר.	דת"ר:											!	יד.
ר"ל אמר מהכא: (ויקרא כ"ג) מלבד שבתות ה'.	[ר"ל]											!	יד.

disputants- חולקים ◊ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
וצריכא, דאי כתב רחמנא, מלבד שבתות ה', הוה אמינא: ביום - אין, ובלילה - לא, אמר קרא ומנחתם ונסכייהם ואי כתב רחמנא מנחתם ונסכייהם ולא כתב מלבד שבתות ה', הוה אמינא: בלילה - אין, ביממא - לא. ומאי שנא - משום דבקדשים לילה הולך אחר היום, צריכי.														י.ד.
ונסכים מי קרבי בלילה?														י.ד.
אין לי אלא דברים שדרכן ליקרב בלילה, כגון אברים ופדרים שמקריבין מבוא השמש, ומתעכלין והולכין כל הלילה כולו דברים שדרכן ליקרב ביום, כגון הקומץ הלבונה ומנחת נסכים, שמעלן מבוא מבוא השמש סלקא דעתך? והאמרת: דברים שדרכן ליקרב ביום נינהו,	והתנן:													י.ד.
אלא: עם בא השמש. שמתעכלין והולכין כל הלילה, מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ו') זאת תורת העולה - ריבה.														י.ד.
קתני מיהא נסכים ביום														י.ד.
לא קשיא, כאן - ליקדש, כאן - ליקרב.	רמי בר חמא:													י.ד.
אי מיקדש קדשי - קרובי מיקרבי	אמר ליה רבא:													י.ד.
זה הכלל, כל הקרב ביום - אין קדוש אלא ביום, וכל הקרב בלילה - קדוש בלילה, בין ביום בין בלילה - קדוש בין ביום בין בלילה?	והא תניא:													י.ד.
סמי מנחת נסכים מהא מתניתא.	אלא אמר רב יוסף:													י.ד.
מנין לנסכים הבאים עם הזבח שאין קריבין אלא ביום - ת"ל (במדבר כ"ט) ולנסכים ולשלמיכם, מה שלמים - ביום, אף נסכים - ביום.	כי סליק רב דימי, אשכחיה לרב ירמיה דיתבי וקאמר משמיה דרבי יהושע בן לוי:													י.ד.
אי אשכחיה דכתיב איגרתא, שלחי ליה לרב יוסף דלא תיסמי מנחת נסכים ממתני' ולא קשיא, כאן - בנסכים הבאין עם הזבח, כאן - בנסכים הבאין בפני עצמן.	אמר: [רב דימי]													י.ד.
ואי הוה ליה איגרתא, מי אפשר למישלחא?														י.ד.
כתבי הלכות כשורפי תורה, והלמד מהן - אינו נוטל שכה.	והא אמר רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:													י.ד.
כתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כתוב לך את הדברים האלה, וכתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כי על פי הדברים האלה, לומר לך דברים שעל פה - אי אתה רשאי לאומרן בכתב, ושככתב - אי אתה רשאי לאומרן על פה.	ודרש ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דר"ל:													י.ד.
כתוב לך את הדברים האלה - אלה אתה כותב, אבל אין אתה כותב הלכות מדרש ואגדות	ותנא דבי רבי ישמעאל:													י.ד.
דלמא מילתא חדתא שאני	אמרי:													י.ד.
דהא רבי יוחנן ור"ל מעייני בסיפרא דאגדתא בשבתא, ודרשי הכי: (תהלים ק"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך, אמרי: מוטב תיעקר אות אחת מן התורה, ואל תשתכח תורה מישראל.	[רבי יוחנן ור"ל]													י.ד.
השתא דאמרת נסכים הבאין בפני עצמן קריבין אפי' בלילה, נזדמנו לו נסכים בלילה - מקדישן בלילה ומקריבין בלילה.	רב פפא:													י.ד.
זה הכלל כל הקרב ביום - אינו קדוש אלא ביום, וכל הקרב בלילה - קדוש בלילה.	רב יוסף בריה דרב שמעיה לרב פפא, תניא דמסייע לך:													י.ד.
ועלות השחר פוסלת בהן כאברין.	רב אדא בר אהבה:													י.ד.
(במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם - אלו חובות הבאות ברגל, לבד מנדריכם ונדבותיכם - לימד על נדרים ונדבות שקריבין בחולו של מועד. ולעולותיכם במה הכתוב מדבר? אי בעולת נדר - הרי כבר אמור נדריכם ואי בעולת נדבה - הרי כבר אמור ונדבותיכם - הא אינו מדבר אלא בעולת יולדת ועולת מצורע. ולמנחותיכם, במה הכתוב מדבר? אי במנחת נדר - הרי כבר אמור, אי במנחת נדבה - הרי כבר אמור, הא אינו מדבר אלא במנחת חוטא ובמנחת קנאות. ולנסכים ולשלמיכם - מקיש נסכים לשלמים, מה שלמים - ביום, אף נסכים - ביום, ולשלמיכם - לרבות שלמי נזיר.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהודק:													י.ד.
ולימא מר שלמי פסח, דאי שלמי נזיר - נידר ונידב הוא	א"ל אביי:													י.ד.
זה הכלל, כל שהוא נידב ונידר - קרב בבמת יחיד, ושאינו נידב ונידר - אינו קרב בבמת יחיד	דהתניא:													י.ד.
המנחות והנזירות קריבין בבמת יחיד - דברי ר"מ	ותנן: [ר"מ]													י.ד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סמי מכאן נזירות												⬡	◇	יד:	
מי איכא למ"ד דנזיר לאו נידר ונידב הוא? והכתיב: (שמואל ב' ט"ו) מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון כי נדר נדר עבדך וגו', מאי לאו אקרבו?												⚡	◇	יד:	
לא - אעיקר נדרו אמר.												!		יד:	
עיקר נדרו בחברון הוה? והלא בגשור הוה?												⚡		יד:	
לא הלך אבשלום אלא להביא כבשים מחברון.	רב אחא ואיתימא רבה בר רב חנן:											!		יד:	
ה"נ מסתברא, דאי תימא לאקרובי הוא דאזיל - שביק ירושלים ואזיל ומקריב בחברון?												!		יד:	
ואלא מאי - להביא כבשים מחברון, האי אשר נדרתי לה' בחברון, מתברון מיבעי ליה												⚡		יד:	
אלא לעולם לאקרובי, ודקא קשיא לך אמאי שבק ירושלים ומקריב בחברון תיקשי לך גבעון, דמקום קדוש הוא אלא, כיון שהותרו הבמות - כל היכא דבעי מקריב.												!	◇	יד:	
ארבעים שנה למאי?												^		יד:	
מקץ ארבעים שנה ששאלו להם מלך.	תניא, רבי נהוראימשום רבי יהושע:											!	◇	יד:	
אותה שנה ששאלו להם מלך, אותה שנה עשירית של שמואל היתה. עשר שנים מלך שמואל בעצמו, שנה אחת שמלך שאול ושמואל, ושנים שמלך שאול בעצמו, ושלושים ושבע שמלך דוד.	דתניא:											⬡	!	◇	יד: